

TREŚĆ:

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

Poz. 110 — z dnia 28.3.1951 r. w sprawie paszportyzacji przedsiębiorstw przemysłu państwowego.

Poz. 111 — z dnia 28.3.1951 r. w sprawie zmiany zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1951 r.

Poz. 112 — z dnia 30.3.1951 r. w sprawie zakończenia prac nad wojewódzkimi planami gospodarczymi na rok 1951.

Poz. 113 — z dnia 30.3.1951 r. w sprawie rozwiązania Komisji Opiniodawczej Gospodarki Materiałowej.

PISMO OKÓLNE:

Poz. 114 — z dnia 2.4.1951 r. w sprawie składu i warunków pracy dotychczas powołanych Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych.

110.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 28 marca 1951 r.

(znak TE29-0-1)

w sprawie paszportyzacji przedsiębiorstw przemysłu państwowego.

W celu usystematyzowania, ujednoczenia i zebrania we właściwej formie podstawowych danych niezbędnych do ustalania planu technicznego i produkcyjnego, rozmieszczenia nowych produkcji, rozwiązywania zagadnień współpracy między zakładami, racjonalnego wykorzystywania zdolności produkcyjnych oraz określania linii rozwojowej przedsiębiorstw zarządza się, co następuje:

§ 1. Ministrowie wymienieni w § 3 oraz Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości poleca wszystkim podległym im przedsiębiorstwom (zakładom przemysłowym) opracowanie w terminach ustalonych w niniejszym zarządzeniu paszportów techniczno - produkcyjnych przedsiębiorstw, zwanych dalej w skróceniu — paszportami.

§ 2. Paszport przedsiębiorstwa jest dokumentem, którego treść stanowią podstawowe dane niezbędne do ustalenia planu produkcyjnego, rozmieszczenia produkcji nowych typów, rozwiązywania zagadnienia kooperacji, racjonalnego wykorzystywania możliwości technicznych przedsiębiorstwa oraz dalszego jego rozwoju i rekonstrukcji. Paszport powinien zawierać charakterystykę zakładu jako całości, jak również charakterystykę podstawowych jego wydziałów i oddziałów produkcyjnych i pomocniczo - produkcyjnych.

§ 3. Niżej wymienione grupy zakładów przeprowadzą akcję paszportyzacyjną w terminie do 1 lipca 1951 r.:

- 1) **Ministerstwo Górnictwa** — wszystkie przedsiębiorstwa przemysłu: węglowego, koksowniczego, gazowniczego, rafinerii nafty, kopalni soli i budowy maszyn górniczych (CZ Budowy Maszyn Górniczych);
- 2) **Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego** — wszystkie przedsiębiorstwa,
- 3) **Ministerstwo Przemysłu Chemicznego** — wszystkie przedsiębiorstwa podległe Centralnym Zarządom Przemysłu (CZP): Syntezy Chemicznej, Nieorganicznego, Kwasu Siarkowego i Nawozów Fosforowych, Gumowego, Włókien Sztucznych, Papierniczego oraz Centralnemu Zarządowi Budowy Zakładów Chemicznych;

4) **Ministerstwo Przemysłu Lekkiego** — wszystkie przedsiębiorstwa podległe CZP Bawełnianego, Wełnianego, Jedwabniczo - Galanterijnego, Łykowego, Dziewiarskiego, Skórzanego, Materiałów Wiązających, Ceramiki, Szklarskiego, Drzewnego, Graficznego, Zapalczanego i Ceramiki Budowlanej;

5) **Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego** — wszystkie przedsiębiorstwa podległe CZP Cukrowniczego i Tłuszczowego;

6) **Ministerstwo Handlu Wewnętrznego** — wszystkie zakłady produkcyjne podległe CZP Mięsnego, wszystkie zakłady produkcyjne podległe Centrali Odpadków i Produktów Poubojowych „Bacutil”,
— wszystkie przedsiębiorstwa podległe CZP Chłodniczego,

— wszystkie zakłady produkcyjne wchodzące w skład przedsiębiorstwa „Polskie Zakłady Zbożowe”;

7) **Ministerstwo Leśnictwa** —

— wszystkie fabryki sklejek i płyt spilśniionych podległe CZP Leśnego, fabryki oklein i obłogów, fabryki chemiczne,

— wszystkie tartaki z wyjątkiem niskosprawnych i przestarzałych, których wykaz ustali Ministerstwo Leśnictwa;

8) **Ministerstwo Kolei** — wszystkie warsztaty mechaniczne w Dyrekcji Zakładów Produkcyjnych PKP,
— wszystkie nasycalnie PKP;

9) **Centralny Urząd Drobnej Wytwórczości** — wszystkie zakłady metalowe i drzewne, podległe Dyrekcjom Przemysłu Miejskowego.

§ 4. Zakłady nie wymienione w § 3 oraz przedsiębiorstwa produkcyjne podległe Ministerstwu Transportu Drogowego i Lotniczego przeprowadzą akcję paszportyzacyjną w terminach późniejszych, jednak nie później niż do 31 grudnia 1951 r.

§ 5. W przypadku poważnych i uzasadnionych trudności pełnego skompletowania danych potrzebnych do paszportu Departament Techniki PKPG może zezwolić zakładom wymienionym w § 3 na wniosek właściwego ministerstwa na zestawienie paszportu w dwóch etapach: do 1 lipca 1951 r. i do 1 grudnia 1951 r.

§ 6. W przypadkach szczególnych Departament Techniki PKPG na wniosek właściwego ministerstwa może przesuwać zakładom wymienionym w § 4 termin zestawienia lub całkowicie je zwolnić z obowiązku wystawienia paszportu.

§ 7. Treść i układ paszportu powinny być opracowane dla poszczególnych gałęzi przemysłu z uwzględnieniem specyfiki danej branży. Formularze (wzory) paszportów powinny być uzgodnione z Departamentem Techniki PKPG i zatwierdzone przez właściwe ministerstwo.

§ 8. Tryb przeprowadzenia akcji paszportyzacyjnej, sposób przechowywania paszportu i jego aktualizowania ustala właściwi ministrowie we własnym zakresie, w oparciu o następujące zasady:

- 1) paszport sporządzany jest przez przedsiębiorstwo (zakład), w 4 egzemplarzach: jeden — dla przedsiębiorstwa (zakładu), drugi — dla właściwego centralnego zarządu lub innej jednostki nadrzędnej, trzeci — dla ministerstwa i czwarty — dla PKPG;
- 2) jednostka nadrzędna po otrzymaniu paszportu od przedsiębiorstwa (zakładu) sprawdza umieszczone w nim dane, po czym komunikuje przedsiębiorstwu oraz odpowiednim departamentom ministerstwa i PKPG poczynione ewentualne poprawki dla dokonania tychże w pozostałych 3 egzemplarzach;
- 3) paszport przedsiębiorstwa sporządza się w terminach ustalonych przez właściwych ministrów;
- 4) paszport wypełnia się na podstawie ściśle sprawdzonego materiału pismem maszynowym lub ręcznie atramentem; zeskrobywania lub przekreślania w paszporcie są niedopuszczalne; poprawek w paszporcie dokonuje się czerwonym atramentem, a następnie odpowiednio się je omawia;
- 5) paszport przedsiębiorstwa podpisuje dyrektor, naczelny inżynier (kierownik techniczny) oraz główny (starszy) mechanik. Paszporty wydziałów i oddziałów produkcyjnych lub pomocniczo - produkcyjnych podpisywane są ponadto przez kierowników tych komórek;
- 6) o wszystkich kolejnych zmianach danych zawartych w paszporcie, jednostki sporządzające komunikują właściwemu centralnemu zarządowi oraz odpowiednim departamentom ministerstwa i PKPG — nie mniej niż 2 razy do roku;
- 7) po wypełnieniu formularzy paszport przedsiębiorstwa staje się dokumentem tajnym i podlega w związku z tym przechowywaniu oraz przesyłaniu w trybie ustalonym dla takich dokumentów;
- 8) w celu systematyzacji zamieszczonych w paszporcie danych, jak również w celu osiągnięcia wysokiego poziomu wykonania tych prac, prowadzenie tychże porucza kierownik przedsiębiorstwa odpowiednio wykwalifikowanemu pracownikom przedsiębiorstwa (zakładu); w razie braku takich pracowników w przedsiębiorstwie (zakładzie) kierownik jednostki nadrzędnej może powierzyć opracowanie paszportu podległych mu jednostek pracownikom właściwej jednostki nadrzędnej.

§ 9. Zakres i zasady korzystania z paszportów ustala właściwi ministrowie z podkreśleniem roli i znaczenia paszportów, jako podstawowego dokumentu dla planowania i analizy działalności produkcyjno - technicznej i rozbudowy zakładów.

§ 10. Odpisy zarządzeń wydanych przez właściwych ministrów stosownie do § 1, 7, 8, 9 powinny być przesyłane do PKPG — Departament Techniki.

§ 11. W uzasadnionych przypadkach, gdy zajdzie potrzeba zatrudnienia przy przeprowadzaniu paszportyzacji zakładowej pracowników spoza zakładu właściwi ministrowie określają źródła i wysokość środków finansowych potrzebnych na pokrycie związanych z tym nakładów.

§ 12. Kontrolę wykonania powyższego zarządzenia zleca się Dyrektorowi Departamentu Techniki PKPG, który

w terminach: 1.VII.1951 r., 1.X.1951 r. i 1.II.1952 r. złoży Przewodniczącemu PKPG kolejne sprawozdania z przebiegu akcji paszportyzacyjnej.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO** w z. E. Szyr

111.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO
I MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 28 marca 1951 r.
(znak INIC-02-3)

w sprawie zmiany zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1951 r.

§ 1. W Zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 23 stycznia 1951 r. w sprawie trybu postępowania z nie wykonanymi do dnia 31.XII.1950 r. inwestycjami przewidzianymi do ukończenia w roku 1950 (Biuletyn PKPG nr 4, poz. 33 i nr 7, poz. 70) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) termin ustalony w § 2 ust. 1 i 2 na dzień 28 lutego 1951 r. przedłuża się do dnia 15 kwietnia 1951 r.;
- 2) termin ustalony w § 5 ust. 2 na dzień 28 lutego 1951 r. przedłuża się do dnia 15 kwietnia 1951 r.;
- 3) § 7 otrzymuje brzmienie następujące: „Po dniu 15 kwietnia 1951 r. roboty, które nie otrzymały pokrycia w trybie § 4 i 5 niniejszego zarządzenia powinny być przez inwestorów wstrzymane i nie mogą być przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe kontynuowane ze środków obrotowych“.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 31 marca 1951 r.

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. Dr St. Jędrzychowski
K. Dąbrowski
MINISTER FINANSÓW

112.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

z dnia 30 marca 1951 r.
(znak RE1A-03-5)

w sprawie zakończenia prac nad wojewódzkimi planami gospodarczymi na rok 1951.

W celu umożliwienia wojewódzkim radom narodowym (Miejskiej Radzie Narodowej m. st. Warszawy i Miejskiej Radzie Narodowej m. Łodzi) terminowego zakończenia prac nad wojewódzkimi planami gospodarczymi na rok 1951 i ostatecznego ustalenia zadań w zakresie gospodarki podległej właściwości rad narodowych — w ścisłym powiązaniu z Narodowym Planem Gospodarczym na rok 1951 — zarządza się, co następuje:

I. Wskaźniki rozwoju województw

§ 1. 1. Podstawę do ostatecznego ustalenia wojewódzkich planów gospodarczych na rok 1951 stanowią wskaźniki rozwoju województw, zawierające zadania szczegółowego planu gospodarczego na rok 1951 dla poszczególnych wo-

jewództw, zatwierdzone przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (PKPG), w wykonaniu § 5 uchwały Rady Ministrów z dnia 22.II.1951 r. w sprawie projektu ustawy o Narodowym Planie Gospodarczym na rok 1951 i szczegółowego planu gospodarczego na rok 1951.

2. Wskaźniki, o których mowa w ust. 1 zostaną przesłane niezwłocznie przez PKPG (Departament Planów Terenowych i Lokalizacji) do właściwych wojewódzkich komisji planowania gospodarczego (WKPG) oraz miejskich komisji planowania gospodarczego m. st. Warszawy i m. Łodzi. Odpowiednie wyciągi z zestawienia wskaźników otrzymają równocześnie właściwe ministerstwa (równorzędne jednostki centralne).

§ 2. 1. Wskaźniki rozwoju województw (§ 1) określają w sposób orientacyjny minimalne zadania dla poszczególnych województw w zakresie działań gospodarki objętych terenowymi planami gospodarczymi, wynikające z ustawy z dnia 23.III.1951 r. o Narodowym Planie Gospodarczym na rok 1951 oraz szczegółowego planu gospodarczego na rok 1951.

2. Zadania te (ust. 1) powinny być szczegółowo określone i sprecyzowane przez WKPG i wydziały prezydiów wojewódzkich rad narodowych (WRN) — stosownie do postanowień § 3 — 8. W szczególności powinny być ustalone zadania wyższe, jeżeli zwiększenie zadań może być osiągnięte bez zmiany obowiązującego planu inwestycyjnego na rok 1951, bez dodatkowych przydziałów materiałów ze źródeł centralnych i bez zwiększenia budżetu — w drodze mobilizacji wewnętrznych rezerw istniejących w poszczególnych terenowych jednostkach gospodarczych.

3. Właściwe ministerstwa (równorzędne jednostki centralne) mogą w terminie najpóźniej do dnia 10 kwietnia 1951 r. przekazać właściwym WKPG i wydziałom prezydiów WRN — w oparciu o zatwierdzone przez Przewodniczącego PKPG wskaźniki rozwoju województw — uzupełniające dane do wojewódzkich planów gospodarczych na rok 1951, w szczególności dotyczące zasad gospodarki finansowej i materiałowej przedsiębiorstw terenowych, wskaźników kosztów własnych, zasad oszczędności i wskaźników techniczno - ekonomicznych.

Przekazane dotychczas przez jednostki centralne organom terenowym zadania szczegółowe na rok 1951 — pozostają w mocy, o ile nie są one sprzeczne z wskaźnikami rozwoju województw (§ 1).

II. Ostateczne ustalenie wojewódzkich planów

1. Na podstawie zadań dla poszczególnych województw, określonych przez władze centralne (§ 1 i § 2 ust. 3) WKPG (miejskie komisje planowania gospodarczego m. st. Warszawy i m. Łodzi) opracują przy współudziale właściwych wydziałów prezydiów WRN (miejskich rad narodowych m. st. Warszawy i m. Łodzi) — w oparciu o posiadane materiały szczegółowe — zbiorcze wojewódzkie plany gospodarcze, ujmujące globalnie całokształt zadań w zakresie objętym terenowymi planami gospodarczymi.

2. Zbiorcze wojewódzkie plany gospodarcze powinny zawierać odpowiednie zestawienia tabelaryczne i część opisową, charakteryzującą rozwój województwa w 1951 roku. Schemat planu ustali prezydium WRN (miejskiej rady narodowej — MRN) na wniosek WKPG — w oparciu o układ wskaźników rozwoju województw.

3. Wojewódzkie plany gospodarcze powinny być przedstawione WRN do uchwalenia w terminie do dnia 1 maja 1951 r.

4. Wojewódzkie plany gospodarcze, uchwalone przez rady narodowe, powinny być przesłane przez WKPG do wia-

domości PKPG (Departament Planów Terenowych i Lokalizacji) w odpowiednich odcinkach — do właściwych ministerstw (równorzędnych jednostek centralnych).

§ 4. 1. Przy opracowywaniu planów WKPG uwzględnia zmiany organizacyjne, dotyczące gospodarki terenowej, faktycznie wprowadzone w życie do dnia 1 kwietnia 1951 r. W związku z tymi zmianami zadania planu mogą zawierać odpowiednie odchylenia od wskaźników rozwoju województw na rok 1951.

2. Przy ustalaniu wojewódzkich planów WKPG i właściwe wydziały prezydiów WRN zbadają i uzupełnią dane, dotyczące wykonania planu 1950 r. Przy określaniu stanu wyjściowego dla zadań w zakresie planów wojewódzkich na rok 1951 WKPG powinny wykorzystać w miarę możliwości cyfry Narodowego Spisu Powszechnego.

§ 5. 1. WKPG zwrócić baczną uwagę przy opracowywaniu wojewódzkich planów gospodarczych na rok 1951 na zgodność tych planów z wojewódzkimi budżetami, jak również zbadać, czy zadania planowe uwzględniają zmiany planu inwestycyjnego wprowadzone uchwałami Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1951 r. oraz z dnia 24 marca 1951 r.

2. PKPG (Departament Inwestycji) poda szczegółowo WKPG najpóźniej do dnia 10 kwietnia 1951 r. zmiany terenowych planów inwestycyjnych, wynikające z powołanych w ust. 1 uchwał.

§ 6. 1. Przy opracowywaniu wojewódzkich planów gospodarczych powinna być zwrócona specjalna uwaga na konieczność maksymalnego i najprawidłowszego wykorzystania możliwości w zakresie realizacji zadań gospodarczych, istniejących na poszczególnych terenach. W tym celu WKPG powinny odpowiednio przeanalizować wskaźniki rozwoju województw (§ 1) i dokładnie zbadać, czy nie istnieje możliwość podwyższenia wyznaczonych zadań — bez zwiększenia planu inwestycyjnego i zaopatrzenia ze źródeł centralnych oraz bez zwiększenia budżetu — w szczególności przez:

- 1) obniżkę kosztów własnych,
- 2) wykorzystanie do produkcji surowców odpadkowych i miejscowych stosownie do § 18 uchwały Prezydium Rządu z dnia 8.XI.1950 r. w sprawie zwiększenia produkcji artykułów masowego spożycia, wytwarzanych przez uspołecznione zakłady drobnej wytwórczości (Monitor Polski nr A-123, poz. 1529),
- 3) wprowadzenie inwestycji pozalimitowych przewidzianych uchwałą Rady Ministrów z dnia 24.I.1951 r. w sprawie inwestycji pozalimitowych (Monitor Polski nr A-9, poz. 140).

2. Wojewódzkie plany gospodarcze powinny zawierać bilanse zatrudnienia opracowane przez WKPG stosownie do instrukcji PKPG nr 76 w sprawie opracowania terenowych bilansów siły roboczej oraz bilanse materiałów budowlanych sporządzone na podstawie instrukcji Przewodniczącego PKPG z dnia 15 stycznia 1951 r. w sprawie opracowania wstępnych terenowych bilansów materiałów budowlanych na rok 1951 (Biuletyn PKPG nr 3, poz. 29).

§ 7. 1. Przed ustaleniem wojewódzkich planów gospodarczych należy odpowiednio przeanalizować gospodarkę przedsiębiorstw terenowych, których projekty planu powinny być wstępnie zatwierdzone przez właściwe wydziały prezydiów WRN w porozumieniu z WKPG.

2. Po uchwaleniu wojewódzkich planów gospodarczych przez rady narodowe powinny być zatwierdzone ostatecznie plany techniczno - przemysłowo - finansowe przedsiębiorstw terenowych. Tryb i termin zatwierdzenia tych planów ustali odrębne zarządzenie Przewodniczącego PKPG.

§ 8. 1. Przy ustalaniu wojewódzkich planów gospodarczych na rok 1951 należy uwzględnić w zakresie poszcze-

gólnych działów gospodarki — poza zagadnieniami objętymi wskaźnikami:

- 1) w zakresie drobnej wytwórczości —
 - a) ustalenie zadań dla terenowego przemysłu materiałów budowlanych z uwzględnieniem zmian organizacyjnych wprowadzonych uchwałą Prezydium Rządu z dnia 21.X.1950 r. w sprawie zasad organizacji terenowego przemysłu materiałów budowlanych (Monitor Polski nr 121, poz. 1488),
 - b) ustalenie odpowiednio do potrzeb i możliwości miejscowych zadań w zakresie usług nieprodukcyjnych, co do których wskaźniki rozwoju na rok 1951 nie zawierają danych;
- 2) w zakresie działalności CRS „Samopomoc Chłopska“ zadania w zakresie gospodarki torfowej, ustalone uchwałą Prezydium Rządu z dnia 17 marca 1951 r. w sprawie zwiększenia wydobycia torfu w 1951 roku.
2. Wskaźniki rozwoju województw dotyczące dróg państwowych oraz w zakresie skupu podstawowych zbóż, zostaną przesłane WKPG przez PKPG (Departament Planów Terenowych i Lokalizacji) w terminie do dnia 10 kwietnia 1951 r.
3. Wskaźniki dotyczące ilości poszczególnych artykułów w handlu należy traktować jako orientacyjne, z tym, że Ministerstwo Handlu Wewnętrznego może wprowadzić zmiany tych wskaźników w drodze planowania operatywnego.

III. Dokonywanie zmian wojewódzkich planów gospodarczych

§ 9. 1. Właściwe ministerstwa (równorzędne jednostki centralne) nie mogą ustalać zadań do planów operatywnych (kwartalnych, miesięcznych), które by naruszały zadania wojewódzkich planów gospodarczych uchwalonych przez rady narodowe.

2. W przypadku konieczności rewizji zadań planów wojewódzkich właściwe ministerstwa (równorzędne jednostki centralne) przedstawia wnioski w tym zakresie do decyzyj Przewodniczącego PKPG.

§ 10. 1. W przypadku konieczności wprowadzenia zmian do wojewódzkich planów gospodarczych w związku z nowymi zadaniami, które zostaną ustalone przez Rząd w drodze uchwał — odpowiednie wytyczne w tym zakresie powinny być skierowane przez PKPG i właściwe ministerstwa (równorzędne jednostki centralne) do WKPG i właściwych wydziałów prezydiów WRN.

2. Prezydium WRN (MRN) mają prawo podwyższać zadania wojewódzkich planów gospodarczych w drodze planowania operatywnego zgodnie z zasadami określonymi w § 6, 7.

3. WKPG powinny wprowadzić w toku wykonania wojewódzkich planów gospodarczych w drodze operatywnego planowania wszelkie zmiany wynikające z postanowień § 9 ust. 2 i § 10 ust. 1 i 2.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. Dr St. Jędrychowski

113.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 30 marca 1951 r.
(znak BI-1E-08-3)

w sprawie rozwiązania Komisji Opiniodawczej Gospodarki Materiałowej.

Wobec nieaktualności zadań, postawionych Komisji Opiniodawczej Gospodarki Materiałowej, na skutek znacznych zmian organizacyjnych i zakresu działania poszczególnych jednostek gospodarczych w państwowym aparacie centralnym, zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozwiązuje się z dniem 15 marca 1951 r. Komisję Opiniodawczą Gospodarki Materiałowej, powołaną zarządzeniem nr 36 z dnia 6 marca 1950 r. (Biuletyn PKPG nr 4, poz. 65).

§ 2. Kontynuowanie prac Komisji w zakresie opracowania indeksu materiałowego zleca się Głównemu Urzędowi Statystycznemu, który przejmie od Komisji w terminie do dnia 1 kwietnia 1951 r. całość akt Podkomisji Indeksowej.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

114.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO DEPARTAMENT BUDOWNICTWA

z dnia 2 kwietnia 1951 r.

(znak BU KO-Og-492/51)

w sprawie składu i warunków pracy dotychczas powołanych Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych.

Na skutek licznych zapytań inwestorów w sprawie stosowania postanowień uchwały nr 36 Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1951 r. w sprawie trybu powoływania Komisji resortowych i wynagrodzenia za udział w posiedzeniach, Departament Budownictwa PKPG, w porozumieniu z Prezydium Rady Ministrów wyjaśnia, że Komisje Oceny Projektów Inwestycyjnych (KOPI), powołane zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dnia 11.VII.1949 roku, znak BU-4B-01-01-08, i zgodnie z zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dnia 5 listopada 1949 r., w sprawie powoływania Komisji Oceny Projektów Inwestycyjnych, pracują w dotychczasowym składzie i na warunkach dotąd obowiązujących do czasu zatwierdzenia ich przez Prezydium Rady Ministrów, zgodnie z postanowieniami uchwały Rady Ministrów nr 36.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU Inż. M. Bartnicki

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Pl. Trzech Krzyży 5.

Adres Administracji: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46.

PRENUMERATA: kwartalna 16 zł 20 gr, półroczna 32 zł 40 gr, roczna 64 zł 80 gr.

PRENUMERATĘ PRZYJMUJE: Państwowe Przedsiębiorstwo Kolportażu „Ruch“, Warszawa, ul. Srebrna 12.

Konto PKO I-15809.

Cena numeru 1 zł 80 gr.